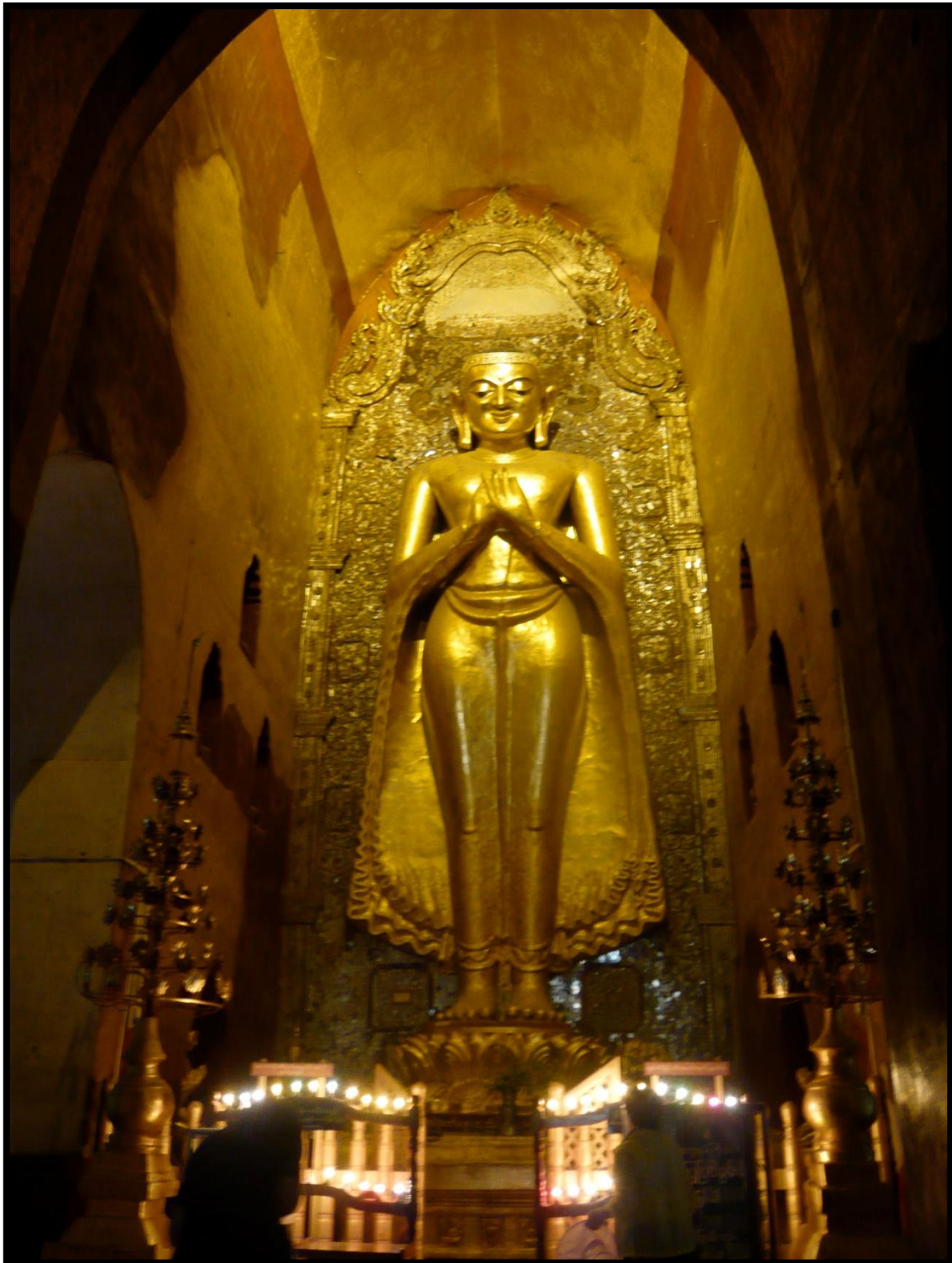

Myanmar november 2012

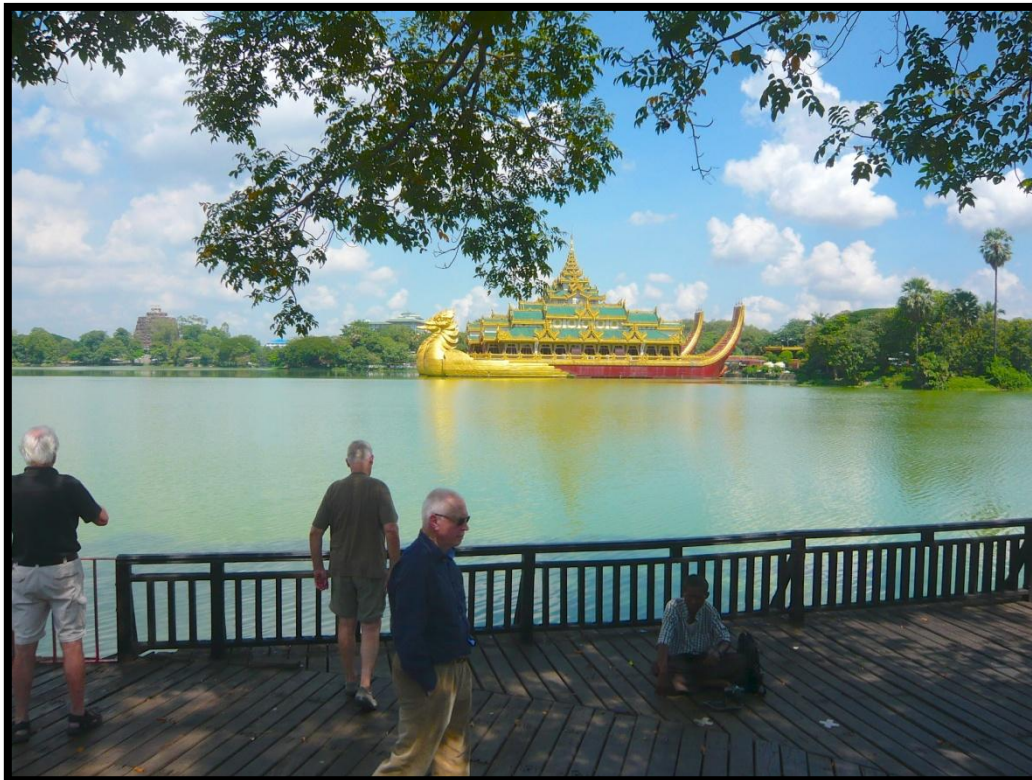
Denne tur gik til de klassiske højdepunkter i Myanmar – Yangon, Bagan, Mt. Popa, Mandalay og Inle Lake. Vi rejste dertil med Thai Airways's Boeing 747, og flyveturen gik helt efter tidstabellen. Det tog 10½ time at flyve til Bangkok, mens hjemrejsen derfra tog 11½ time. Vore visum til Myanmar var forberedt i forvejen, og derfor kunne vi hurtigt passere gennem VIP-adgangen og undgå en trættende ventetid.

I Yangon bor der op imod 6 millioner indbyggere, varmen slog imod os, og trafikken var intensiv. Der er mange biler, og selvom der er højrekørsel, har mange biler førersædet i den forkerte side – det skyldes, at man importerer brugte biler fra Japan. Kørsel med motorcykler er forbudt i Yangon.

Myanmar er et meget buddhistisk land, men der er religionsfrihed. Der findes altså både kristne, muslimer og andre trosretninger, og iblandt giver det anledning til ufred. Aktuelt var der områder med uroligheder mellem buddhister og muslimer. Danmark har taget imod nogle kristne flygtninge fra Myanmar.

Ovenstående er en af de 4 store Buddhastatuer i Ananda Templet i Bagan. Den var alvorlig, når man så den fra en afstand, men virkede smilende, når man så den fra en anden afstand.

Øverst er vi ved Kandawgyi søen (Royal Lake) i Yangon, og ser Karaweik – en reproduktion af et royalt skib. På sanskrit betyder det Garuda – en fugl med relation til den hinduistiske gud Vishnu. Nederste foto viser vor første frokost i Myanmar i Tai Yin Thar Restaurant..

Vi så den store liggende Buddha i Chaukhtatgyi – sko og strømper måtte af. Under fodsålerne har figuren 108 hellige tegn, og en buddhistisk rosenkrans har også 108 perler.

Den lille figur er en af de nats – ånder – som fandtes i en sidebygning. Troen på disse ånder er meget udbredt i Myanmar.

Templerne finansieres ved donationer, hvorved man opnår merits, og derved forbedrer sine chancer ved næste genfødsel.

Vi fik vore værelser på Hotel Yangon, og skulle senere på eftermiddagen mødes for at køre til Shwedagon Paya – regnen fossede ned ved hotellet, men ved pagoden var det tørt.

Shwedagon Paya er Myanmars vigtigste religiøse center – her er altid mange mennesker, og trods det er der en alvorlig seriøs stemning. Vi havde som forberedelse fået udleveret en beskrivelse af templet og de aktiviteter, der foregår. Vi gik omkring i urets retning, og vi så mange templer, Buddha-statuer og pagoder.

Ved ugedagsaltrene kunne vi hælde vand over Buddhafiguren, hvilket må opfattes som en rituel bøn. Vi fik alle udleveret oplysninger om, hvilken ugedag vi var født på.

Mudra

Gestus med religiøs betydning. De fleste afbildninger af Buddha og andre religiøse figurer viser en mudra til at udtrykke afbildningens betydning. Nedenfor ses en række af de mest almindelige mudraer:

Beskyttelse og fred - Hånden vises med håndfladen udad mod beskueren og med fingrene strakt opad.

Belæring og argument - Hånden vises med håndflade mod beskueren, således af tommelfinger og pegefinger danner en cirkel.

Vidne - Hånden rører jorden med fingrene strakt hen over det højre knæ. I denne mudra kalder Buddha jorden til vidne på sin sejr over dæmonen Mara.

Medfølelse - Armen strækkes nedad, og hånden vises med håndfladen mod beskueren

Forståelse - Pegefinger og tommelfinger ses i en gribebevægelse. Hånden "griber sandheden".

Meditation - Begge hænder holdes horisontalt mod hinanden.

Belæring - Hænderne holdes mod hinanden, højre hånd har håndfladen mod beskueren. Tommelfingrene og pegefingrene danner cirkler. Henviser til en af Buddhas første prædikener.

Den højeste oplysthed - Håndfladerne holdes vertikalt sammen, pegefingrene er strakt og de øvrige fingre flettede.

Bøn - Hænderne holdes vertikalt med håndflader og fingre mod hinanden.

Der var religiøse handlinger i gang mange steder, man hørte messen, snak og slag på gong-gonger. Der er ikke organiserede gudstjenester, som vi kender det – man er individuel med sin tro. Men munke kan undertiden bistå i visse situationer f. eks. ved begravelser. Den store pagode imponerer med alt sit guld og mange diamanter og ædelstene i den øverste Hti. Da det blev mørkt, kom der gang i lysende og blinkende glorier omkring Buddha-statuernes hoveder. Der var frivillige fejegrupper, og mange kom med blomster, lys og røgelse.

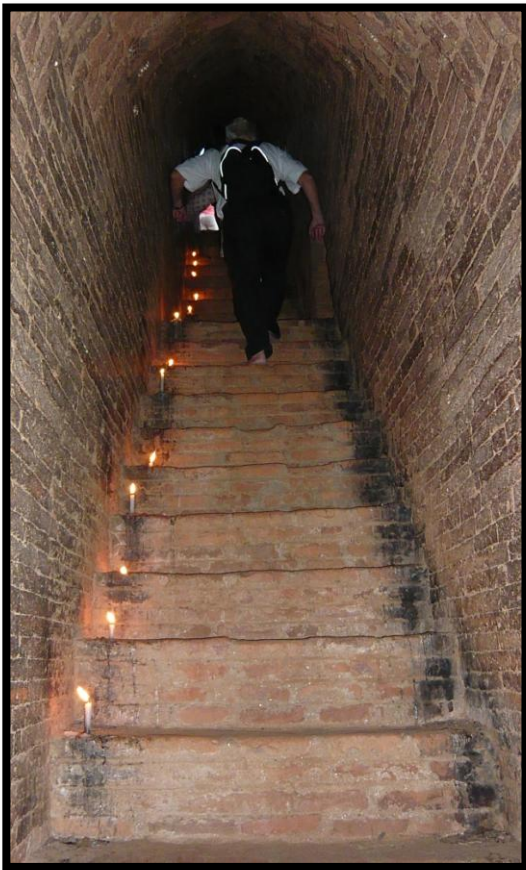
Vi spiste aftensmad i Padomar Restaurant, og gik tidligt i seng – for vi skulle meget tidligt op næste dag. Det gik dog overraskende let at vågne tidligt, da vi var influeret af jet-lag. Vi fik morgenmaden med i små æsker. Vi kørte til indenrigslufthavnen og fløj med Air Mandalay til Bagan.

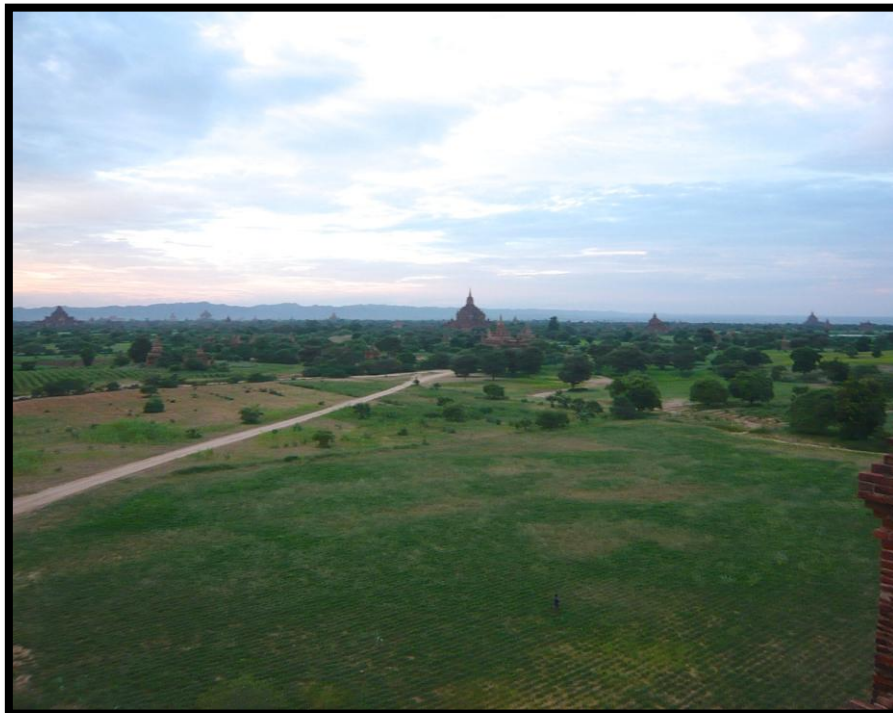

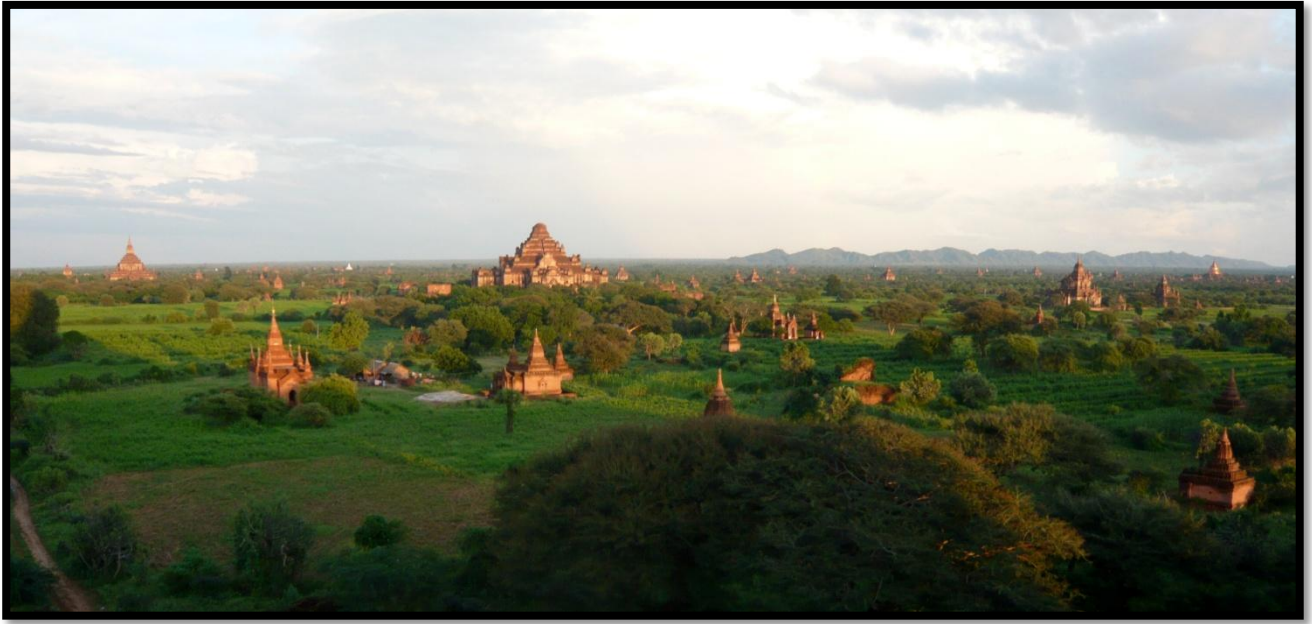
Efter ankomsten til Bagan var vi først på det lokale marked – et mylder af mennesker og boder med grøntsager, tørret fisk, tøj, etc. Så kørte vi til den gyldne Shwezigon Pagode. Derefter var vi inde i det store Ananda Tempel, og vi besøgte Manuha templet med de 3 store siddende Buddha'er med meget lidt plads – opkaldt efter den tilfangetagne Kong Manuha, der havde introduceret buddhismen til Kong Anawratha omkring år 1050. Vi fik frokost på Sunset Garden Restaurant med udsigt over Ayeyarwady River.

Sent på eftermiddagen kørte vi til Pyathatkyi Tøplet, hvor vi kunne komme op ad en stearinlysoplyst trappe. Fra toppen kunne vi beundre landskabet i solnedgangens skær.

Der er mere end 2000 pagoder og templer på et begrænset område ved Bagan, og de er næsten 1000 år gamle. Aftensmaden spiste vi i B.B.B. restaurant, hvor vi fik grillspid.

Næste morgen besteg vi Shwe San Daw Pagoden for at se landskabet i morgenlyset. Trappen var ganske stejl. Der var overalt souvenirsælgere, men de var ikke alt for aggressive.

Vi besøgte en skole og så lidt af, hvordan undervisningen foregik for de 5, 6 og 7-årige. I et naboklasseværelse var der større børn. På skift stod børnene op på stolen og råbte teksten ud, og så skulle de øvrige gentage det. Lærerinden mente, at børnene bedre kunne koncentrere sig, hvis de råbte. Man havde indtryk af god disciplin. Alle skolemøblerne var donationer, hvilket fremgik af tekster malet på møblerne.

Vi havde købt slik og balloner til børnene. Og vi sang "Lille Peter edderkop" for dem, og de sang også for os. Drengen er malet med Thanaka, et skønhedspræparat, som fås fra sandeltræ. Det beskytter også mod solen. Undervisning er gratis, men der betales for uniform, undervisningsmaterialer, ekstraundervisning, etc.

I Myanmar har man det engelske system med Primary School, Secondary School og High School, og konkurrencen om gode skolekarakterer er stor. Navigation School er sværest at komme ind på efter High School.

Vi besøgte Minnanthu Village, og fik et indtryk af livet. Hytterne var i bambus, og meget meget enkle. Nogle var i køkkenerne, og nogle så latrinerne. Ejendele var få. Der var grise, som så ud til at trives. Oplysningen var enkle neonrør drevet af batterier. Der var ikke indlagt vand.

Nogle damer kom med vand på åg og brænde på hovedet – de 2 vandspande vejede 22 kg. Længst nede i landsbyen var værtshuset, hvor mændene sad og spillede kort eller en slags finger-pool. Et par af dem virkede berusede. Man levede af at dyrke jorden og diverse jobs.

Vi besøgte en virksomhed, der fremstiller lakarbejder af bambus og lak – en omstændelig proces. De færdige produkter er meget dekorative. Her mødte vi en anden dansk gruppe. Derefter var vi ved Lawkanandar Pagoden ved floden, og så kørte vi til frokost i Amazing Bagan Resort ved golfbanen. Her havde vi en præsentationsrunde, så vi kunne lære hinanden lidt at kende.

Sent på eftermiddagen var der tur i hestevogn rundt i Bagan og solnedgangstur på floden. Og der var mulighed for at nyde en øl, en cola eller en G&T (gintonic). Guiden havde købt 13 halvflasker gin.

Aftensmaden var på den store Nanda Restaurant, hvor der var dukketeater, og maden kom på store ruminddelte tallerkner. De serverede for 330 gæster den aften.

Vi fik ganske varieret mad, om end det ofte lignede hinanden. Typisk var der tallerkner med grøntsager, fisk, kylling, grise- og oksekød, ofte suppe, dessert i form af frisk frugt og kaffe eller te. En stor flaske øl kostede omkring 5 dollar, en flaske vand ½ - 1 dollar og vin omkring 25 dollar. Der var vin produceret i Myanmar og importeret vin.

Vi fik også smagt mange typiske burmesiske retter som snacks, tebladssalat (thoke), smagsforstærkeren ngapi fremstillet af gæret fisk og rejer, fiskesuppe (mohinga) og mange curry's (hin). Ris var fast bestanddel i måltiderne både som kogt ris og stegt ris.

I Bagan måtte vi indtage morgenmaden ved poolen, da restauranten var optaget at et tidligt morgenbryllup. Festen er ofte overstået på få timer. Astrologen bestemmer tidspunktet for brylluppet.

Vi kørte bus mellem Bagan og Mandalay, og det tog en hel dag. I bussen hørte vi Four Jacks synge "Mandalay", og vi gjorde selv et tappert forsøg som korsangere. Vi havde også et par quiz'er om Myanmar, og vi havde ginflasker som præmier.

Vi stoppede ved en lille virksomhed, der levede af at høste saft fra kokospalmer. Vi så en ung mand krybe op i træet, og vi så hvordan saften udvindes og destilleres til vin og sprit. Palmesukker spises som slik. En brahmatyr trak et møllehjul rundt – næsten som på Jesu tid. Og der var kurve og andet flettet af kokosfibre. Man bruger træstammen til byggeri, og bladene til tag, etc. Ikke meget går til spilde.

Området var ganske frugtbar, og grundpriserne var stigende – man lejer af staten for 60 år.

Mount Popa ligger geografisk i en uddød vulkan. Det er et vigtigt sted for tilhængere af nats – ånder, og der er årligt store festivaler, der samler mange mennesker. Der er 777 trin til toppen, og man skal gå på bare fødder og holde de mange aber fra livet – de er frække og stjæler alt, hvad de kan få fat i, og de skider på trappen. Der er nats for familielivet og en nat for spillere og drankere og mange andre nats. Der er farverige legender om dem. Vi spiste frokost på Tharaphu landevejsrestaurant, hvor de ikke var vant til så mange gæster på en gang.

I Mandalay boede vi på Swan Hotel, der lå flot ved den sydøstlige ende af den store voldgrav omkring Mandalay Palace. Efter et kort stop ved hotellet kørte vi ud og så Kuthodaw Pagoden med verdens største buddhistiske bøger – den er hugget ind i 729 marmortavler. Det var Kong Mindon, der startede byggeriet i 1857. Man gætter på, at det vil tage en person 450 dage à 8 timer at læse det hele.

Om aftenen spiste vi i "Green Elephant Restaurant", hvortil vi spadserede – lommelygter var gode at medbringe pga. huller i vejen.

Vi oplevede det første tilfælde af turistmavesyge i gruppen – i alt var der 4-5, som var kortvarigt generede af diarré og/eller opkastninger. To personer fik kortvarige kure med Ciproxin. Der var enkelte klager over hovedpine, forkølelse, træthed, etc., men generelt var rejsedeltagernes helbred godt. Ca. 25 % tog forebyggende medicin mod malaria.

Rejsegruppen var aldersmæssigt ganske homogen omkring 50 - 65 års alderen, og gruppen fungerede godt sammen – snakken gik livligt, alle var med i fællesskabet, og trivsel fungerede godt. Alle var utroligt meget rejsevante – mange kunne formodentlig opfylde kravene til at blive medlem i De Berejstes Klub. Præcisionen var utrolig – ingen kom for sent til aftalte mødetidspunkter. Nogle få havde aldrig rejst i gruppe tidligere. Alle var interesserede i at lære om Myanmar, som ingen tidligere havde besøgt. Alle fik lært nyt, og en del måtte revidere nogle af deres forudfattede opfattelser af forhold omkring Myanmar.

I Mandalay besøgte vi det store Mahagandayon kloster, hvor over 1000 munke bor. Vi så, hvordan de i en meget lang række får dagens andet og sidste måltid inden kl. 12. Vi så en hund lægge en klat på jorden, og en af de barfodede trådte lige oveni den....

Vor lokalguide forklarede meget om livet som munk, som alle burmesiske mænd skal igennem. Man kan starte som prænovice fra 6 års-alderen, senere er man novice, og senere bliver man munk. Der er mange regler, som skal overholdes. Og man kan være i munkelivet i varierende tidsperioder fra få dage til hele livet. Man ser meget op til munkene og behandler dem med ærbødighed. Vi hørte også meget om buddhismen, om Buddhas liv, og De 4 ædle sandheder, om den 8-foldige vej til frelse, om Samsara og reinkarnationer, om den buddhistiske treenighed, om Theravada og om meget andet.

Vi var også ved U Beins bro, der er verdens længste bro af teaktræ – der er næsten 200 år gammel og over 1 km lang.

U Bein broen er et yndet udflugtsmål for turister og lokalbefolkningen – og for romantisk ungdom.

I alle busserne er der en chaufførmedhjælper, der bruges til svære vendinger og parkeringer. Han deler også vand ud – der var beregnet 2 flasker pr. person pr. dag. Vi tror, at han og chaufføren sover i bussen på længere ture.

Vi tror, at turismen snart vil eksplodere i Myanmar – priserne er allerede stærkt stigende.

Om eftermiddagen var vi på en udflugt til Inwa – en tidligere kongeby. Der var rundtur til flere seværdigheder i hestevogne, vejen var meget ujævn, og det blev næsten til en gang thai-massage. Frokost fik vi udendørs under nogle store flotte mangotræer. Vi måtte krydse en flod i en lille enkel færg. Det var ganske varmt

Mandalay Palace var et meget stort, militært område, og der var opført nogle rekonstruktioner af Kong Mindons palads, der var bygget med Beijings Forbudt By som model. Et brudepar blev fotograferet.

Det Gyldne Palads overlevede 2. verdenskrigs ødelæggelse af alle bygningerne i Mandalay Palace. Kong Mindon døde i det, og hans søn – Kong Thibaw – lod det flytte udenfor paladset. Han brugte det først til meditation, senere blev det til et kloster.

Kong Thibaw lod 70 af sin familie henrette for at beskytte sig mod kup mod tronen. Han blev selv sendt i eksil i Indien af englænderne i 1885.

Om aftenen var vi oppe på Mandalay Hill for at se solnedgangen. Vi kørte derop i små pick-ups. Elektriciteten fungerede dårligt i elevatoren, så vi gik op ad trapperne.

Der var naturligvis mange templer på toppen og utallige Buddhastatuer. Vi kunne bl.a. se et stort fængsel, et flot hotel, Myanmar University for Alternative Medicine og det store Mandalay Palace med den brede voldgrav.

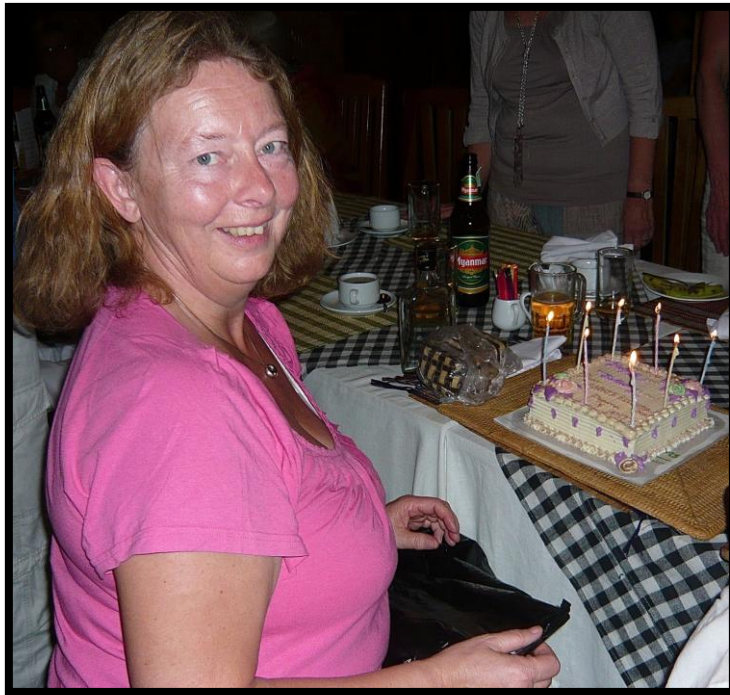
En del unge munke gik omkring og var interesseret i at tale med turisterne – de ville gerne forbedre deres engelsk. Vi spiste aftensmad på thairestauranten "Ko's Kitchen", og en

af rejsedeltagerne blev overrasket af fødselsdagskage og fødselsdagssang.

Tidligt næste morgen kørte vi til lufthavnen og fløj til Heho. Vi gjorde et stop ved en familievirksomhed, der fremstiller parasoller. De laver selv papiret, hvilket de demonstrerede. En ung mand var utrolig ferm til at fremstille paraplystativet. Paraplyerne er meget dekorative. Vi stoppede ved Shwe Yaungshwe Kyaung klostret tæt ved byen Nyaungshwe. Det har nogle meget fotogene ovale vinduer. Vi gik omkring i klostret og hørte lidt om aktiviteterne. Og så gik vi i 5 – 6 personers båd med udenbordsmotor og sejlede mod Inlesøen. Efter frokost på Inn Thar Lay Restaurant besøgte vi silkevæverne, grovsmedene, cigaretpigerne og bådbyggerne, og vi fik demonstreret arbejdsprocesserne.

Vi overnattede i bambusbungalows på stylder i Paradise Inle Resort, og ved middagen kunne vi igen fejre en fødselar med kage, sang og hurra. Vi sov under moskitonet, der var mange insekter og lyde om natten, og de første både vækkede os ved 5-tiden med deres motorstøj. Men det var smukt og idyllisk.

Inle søen er meget smuk. Vi så fiskerne, der arbejder stående i små både. De kan styre båden med en fod og en hånd på åren. De har nogle koniske fiskeruser, som de forsøger at fange enkelte fisk med. Vi var også ude og se de store tomatdyrkninger på flydende øer – tomatplanterne passes fra robåde.

Vi var på det roterende 5-dages marked med et stort udvalg af boder. Stammefolkene kommer med deres farverige dragter og hovedbeklædninger. Vi sejlede til Shwe Inn Dein, og gik en tur gennem en bambuskov til "det lille Angkor Wat" – et tempelområde med over 1000 pagoder delvis overgroet af tropisk bevoksning. Den overdækkede trappe ned fra tempelområdet var en lang række af souvenirboder.

Vi spiste frokost ved et langt bord på verandaen ved Paramount Inle Resort, hvor vi bl.a. fik spansk omelet og tomater med hvidløg. Der dyrkes meget hvidløg omkring Inle Lake.

Vi havde også lejlighed til at få en snak med en af damerne fra Padaung-stammen, der bor nærmere på grænsen til Thailand. Men nogle få af de langhalsede kvinder arbejder som fotomodeller for turisterne ved Inle Lake. Hun var 38 år, havde 6 børn heraf 2 døtre. Den ældste var 18 år, og ville ikke have ringe på. De kan veje op til 9 kg. De sættes på fra 9 års alderen, flere kommer til ved 14 års alderen og yderlige flere ved 18 års alder. Hun gav også et nummer på guitaren.

Vi kørte i 2½ time i det lokale tog fra Shwenyaung til Aung Ban. Vi rejste på Upper Class, og i vognen var der også nogle mus. Vognen gængede som et skib i søgang. Der var et længere stop på en station undervejs, og her var der et livligt folkeliv med sælgere og høj musik. En masse sække med kålhoveder skulle lastes ind i godsvognen. Ved markedet i Kalaw fik jeg en snak med en tiggende dame, der som barn havde mistet en arm og et ben ved et skuddrama. Hun var 28 år gammel (?), men så ud som det dobbelte.

Solnedgangen så vi fra Thein Taung klostret, der lå højt over Kalaw. Vi fik en snak med abbeden og med en ældre munk, og vi kiggede ind i salen, hvor novicerne studerede siddende på gulvet.

Blomsterne og træet er fra lufthavnen i Heho, hvorfra vi fløj til Yangon. Flyet var 1 time forsinket pga. tåge. Der var unummererede pladser i flyet.

Disse småpiger er nonne-novicer, og de sang ved indgangen til Scotts Market i Yangon. Der er over 2000 boder i det overdækkede marked. Vi spiste frokost på inne-stedet Zawgyi House, der ejes af en franskmand. Her havde de fadøl og kyllingelår med pommes frites. Aftensmaden foregik i "Green Elephant Restaurant", hvor vi sad ude i haven.

Den sidste dag i Yangon var fri til egne aktiviteter. Mange valgte at gå ture og f. eks. besøge Sula Paya og se de gamle nedslidte kolonialbygninger downtown. Nogle står tomme efter at statsadministrationen for få år siden flyttede til den nye hovedstad Nay Pyi Taw. Andre er ved at blive renoveret.

Mange valgte at spise frokost i caféen på det historiske "Strand Hotel" fra 1896. Nu koster et værelse her mellem 550 og 1100 \$.

I løbet af turen fik vi mange gaver af Mr. Ko Ye: longyi, burmesisk skjorte, T-shirt, skuldertaske, kort, bog om Burma, dagbog, slippers, solhat og til sidst et resumé af turen og et fint gruppefoto.

Mens vi var i Myanmar, var der også fuldt fart i politikernes rejselyst – både den svenske, norske og danske statsminister var på officielle besøg samtidig med os, og den nyvalgte præsident Obama ventes at besøge Myanmar inden for den første uge.

Der er altså sket en opblødning i forholdet til Myanmar. Den nuværende præsident i Myanmar U Thein Sein var i år indstillet til Nobels Fredspris, og efter sigende var han blandt de 5 favoritter – men EU gik af med æren.

Helle Thorning Schmidt fik hilst på Aung San Suu Kyi, som vist på billedet i The Yangon Times. Vi så Aung San Suu Kyi i Yangons Airport, da vi rejste

hjemad – hun paserede forbi ledsaget af nogle sikkerhedsvagter. Ved dette besøg i Yangon kunne vi køre forbi hendes hus på University Road - den har tidligere været spærret for al trafik.

Vi fik også snakket en del om hendes liv og hendes politik – Mr. Ko Ye kaldte hende "The Lady" – og det hedder Luc Bressons film om hende også. I kiosken i Bangkok Airport lå der omkring 10 nyudgivne biografier om Aung San Suu Kyi.

Bogstaverne i det burmesiske alfabet er beslægtet med singalesisk fra Sri Lanka. Mr. Ko Ye gav os hver morgen sproglektioner i burmesisk, men det lykkedes vist kun at lære "Mingelaba" (Hej) og "Cé-zú-bèh" (tak).

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ဒိန်းမတ်ဝန်ကြီးတို့ နေပြည်တော်တွင်တွေ့ဆုံ

ဆင်းရဲမှုလျော့ချရေးနှင့် ကျန်းမာရေးကဏ္ဍ၊ ပညာရေးကဏ္ဍ တိုးတက်ရေးတို့တွင် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ထောက်ခံကူညီသွားမည်

မောင်မိုး (နေပြည်တော်) **နေပြည်တော်**၊ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ဒိန်းမတ်ဝန်ကြီးချုပ် H.E. Ms Helle Thorning Schmidt တို့ နေပြည်တော် သင်္ဂဟတိုတယ်၌ နိုဝင်ဘာ ၄ ရက် ညနေ ၅ နာရီတွင်တွေ့ဆုံခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ယင်းသို့တွေ့ဆုံရာတွင် ဒီမိုကရေစီလှူဒါန်းအဖွဲ့အစည်းနှင့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ပေါင်းစည်းရေး စာညွှန်စာတမ်းများအကြောင်း ဆွေးနွေးကြကြောင်း သိရသည်။

ဒိန်းမတ်ဝန်ကြီးချုပ် H.E. Ms Helle Thorning Schmidt က ဒီမိုကရေစီလှူဒါန်းအဖွဲ့နှင့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ပေါင်းစည်းရေး စာညွှန်စာတမ်းများအပြင် ဆင်းရဲမှုလျော့ချရေးနှင့် ကျန်းမာရေးကဏ္ဍ၊ ပညာရေးကဏ္ဍ တို့တက်ရေးတို့တွင် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ထောက်ခံကူညီသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖိတ်ခေါ်ရေးကော်မတီဝင်များအဖွဲ့တွင် ဒိန်းမတ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ထောက်ခံကူညီသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖိတ်ခေါ်ရေးကော်မတီဝင်များအဖွဲ့တွင် ကျန်သွယ်မှုရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို စိတ်ဝင်စားမှုများရှိကြောင်း၊ ခွင့်ပြုမည်ဆိုလျှင် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ရန်ကင်းမြို့တွင် ကိုယ်စားလှယ်စုံတစ်စုံ ဖွဲ့စည်းထားရှိကြောင်း မိမိယာများနှင့်တွေ့ဆုံပွဲတွင် ပြောကြားခဲ့သည်။

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ဒိန်းမတ်ဝန်ကြီးချုပ် H.E. Ms Helle Thorning Schmidt တို့ နေပြည်တော် သင်္ဂဟတိုတယ်၌ တွေ့ဆုံစဉ်။

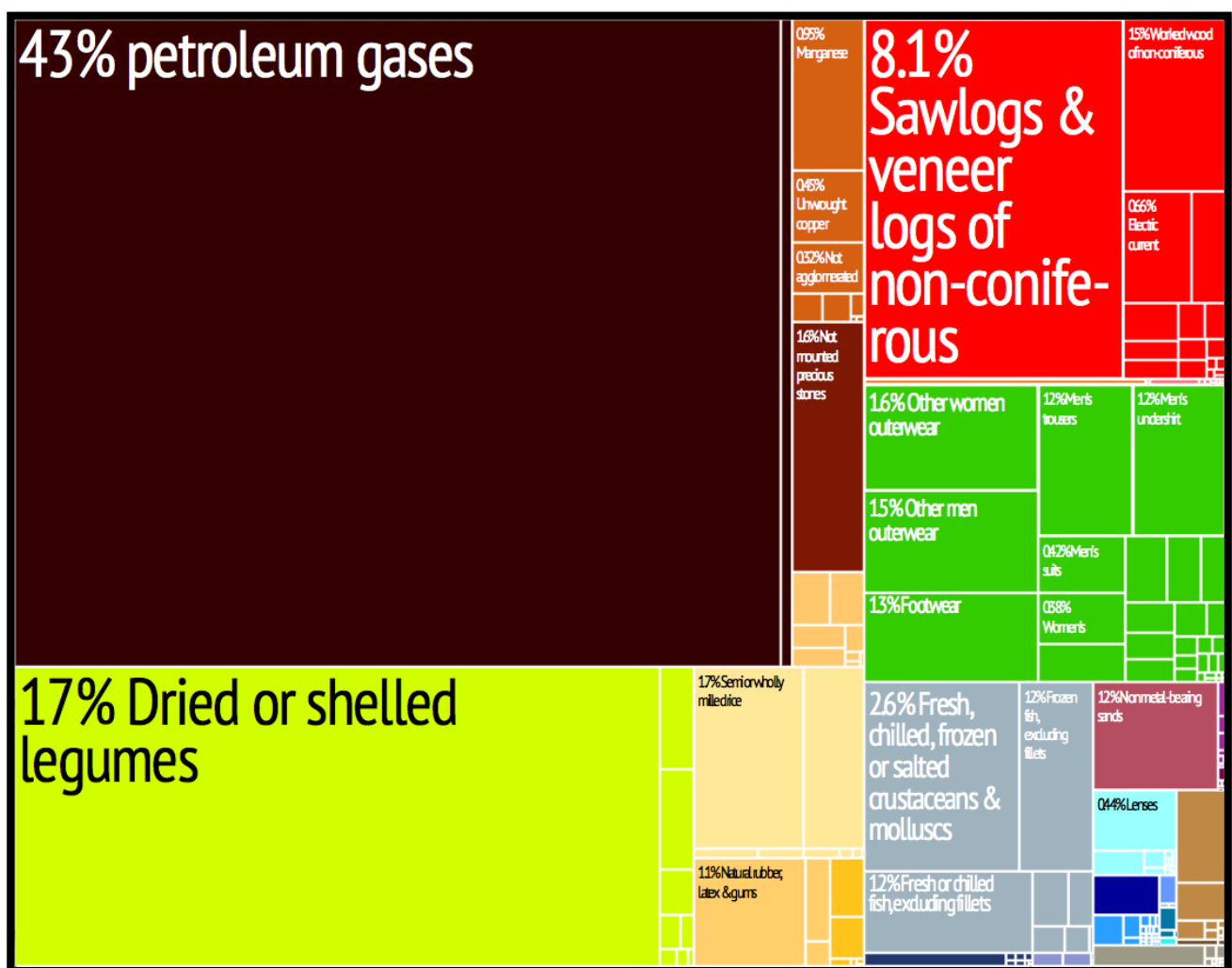

Myanmar er et rigt land med naturgas, olie, ædelsten, træprodukter (teak), grøntsager, og meget billig arbejdskraft, som kan arbejde i outsourcete fabrikker for vestlig klædevare- og sko-produktion.

Diagrammet viser eksporten fra Myanmar – Thailand aftager meget naturgas. Myanmar er også verdens største eksportør af illegal metamfetamin, og der dyrkes stadig opium i Den Gyldne Trekant nær grænsen til Kina og Thailand.

Gennemsnitsindkomsten er omkring 1600 \$ pr. person (BNP/person), men der er meget ulige fordeling. I byerne er der meget dyre hus- og grundpriser, og masser af biler, som også er dyre. På landet lever mange under meget fattige vilkår.

Her er vi klædt i burmesisk outfit på vej til afskedsmiddagen. Vi havde oplevet et fremmed land på en meget intensiv måde. Vi var i gang fra tidlig morgen de fleste dage. Det ville nok have været umuligt at gennemføre vort intensive rejseprogram gennem Myanmar som individuel rejsende uden hjælp fra lokalguide.

En af rejsedeltagerne holdt en fin tale ved afskedsmiddagen. Rejselederen takkede rejsedeltagerne for deres dejlige måde at samarbejde på. Og Mr. Ko Ye fik også megen tak og venlige ord. Han skulle dagen efter gentage rundrejsen igen med 2 spanske turister. 8 af rejsedeltagerne skulle fortsætte til badeferie i Myanmar, og 4 havde forlænget rejsen med et ophold i Thailand.

Mens vi var i Myanmar, indtraf et jordskælv lidt nord for Mandalay – styrke 6,8 på Richterskalaen. Og der indtraf en stor eksplosion i en jernbanevogn nær Mandalay. Begge hændelser nåede aviserne i Danmark, men vi mærkede intet til dem. Vi havde ved flere af hotellerne mulighed for kommunikation via Internettet (WiFi).

Der var også stort bryllup på Summit Park View Hotel ved vor ankomst. I det store ballroom var der middag for 330 personer, og det sluttede i løbet af få timer. Hotellet lå flot lige ved People's Park og Shwedagon Pagoden. Der var endda en bar med levende musik.

See you again!

On behalf of the travel agent, on behalf of the friends which you have done in Myanmar, we would like to thank you very much for participating with us during your precious vacation.

In soon, you are going to say good-bye and go back home, however, please let us say that we have put all the pledge for leaving our engraving country in the form of affectionate in your memory and your heart. If we have approached to this object, we would be delighted.

See you again!

Thank you very much for everything !

Aye Aye Myint
Representative

